

40 år innan vi kom till skott!

1970 var jag (Olle) för första gången på Lovunden i Norge. Denna ö ligger i Nordland fylke nordväst om Mo i Rana.

Jag studerade zoologi och botanik i Umeå och vi var på kurs ute i den norska skärgården. På denna helt speciella ö finns på västsidan en stor lunnefågelkoloni. Flera gånger var jag uppe på höjderna ovanför fågelkolonin för att kika på dessa små färggranna havspapegojor!

Det var på denna resa till Lovunden som jag fick kännedom om en helt speciell hund - lundehunden. Den var intressant ur jakt synpunkt och alldeles speciell eftersom den var på gränsen till utrotning. Jag tänkte inte så mycket mer på detta just då. 1978 började jag studera medicin i Umeå.

På grund av en vattenskada i vårt hus var goda råd dyra. Norge blev räddningen och sedan fastnade jag där som chef och skärgårdsdoktor ”på riktigt” i många år. Jag var i Norge mellan åren 1989-1998. Under den tiden lärde jag känna väldigt många trevliga människor. Några har blivit mina vänner för livet och speciellt Finn Karstensen i Öresvik. På den tiden körde han ambulansen och taxi.

Jag arbetade i Rödöy kommun rakt utanför Svartisen. Denna ökommun ligger sydost om Röst. Om man går med 30 knop åt nordväst med den 70 fot långa läkar/kontorbåten ”MS/ Rödöyfjord” tar det cirka två timmar att komma dit. Står man på fyren på den västligaste ön Myken i kommunen så ser man Röst på långt håll.

Jag och min hustru Susanne var på besök hos Finn K. i Öresvik för tre år sedan. Vi träffade då hans dotter Tina. Hon har en lundehund som heter Troja och det blev den verkliga vändpunkten för oss. Vi hade just fått avliva vår schäfer Rex på grund av hans ålderskrämpor och Susanne sörjde honom oerhört.

Hon blev verkligen intresserad av denna helt unika hund. Det visade sig också att Tina var koordinatör för det norska lundehundsällskapet i Nordland. Vi åkte hem (160 mil enkel väg) och pratade mycket om att skaffa oss en lundehund. Vi väckte också tanken på att vara med på avel av rasen och vara med att rädda den till eftervärlden. Tina Karstensen ”låg på” och skrev och skickade bilder och så skaffade hon en lundehund till, ”Nora”. Samtidigt hade vi skaffat en ny schäfer som heter ”Ulex”. Vi ville ju ha en lundehund också. Skulle det här kunna gå? En tvåårig schäfer och en lundehund, är det verkligen möjligt? Vi funderade länge

och pratade mycket med Tina, men även med Monika Ölen Kruger i Svenska lundehundsällskapet. Okay sa vi! Vi får försöka.

Susanne tog kontakt med Unni och Eiliv Hofstad på Ålvisheims kennel i Austafjord utanför Rörvik i Norge. De hade valpar på gång i slutet av januari 2010. Vi pratade mycket med varandra och så helt plötsligt säger Unni: Det är en man i Rödøy kommun som också hört av sig och vill ha en valp. Jaha, och vem är det, frågade jag. Han heter Ove Arntsen. Vaaaaa? Han känner jag ju mycket väl, men vi har inte haft kontakt sedan december 1998. Jag kunde gå i god för honom och det finns ingen mer lämplig familj än Ove´s. Han kunde samtidigt rekommendera mig. Han hade sagt till Unni: ”Det er en koselig mann!” Tänk vad världen är liten ändå.

Den 25 januari 2010 föddes 2 stycken jättefina lundehundvalpar. Vi fick välja först och bestämde oss för den som hade fått namnet ”RÖREK”. Det är, vad vi fått veta, ett norrönt gammalt norskt namn som betyder ”stor hövding”. Vi tyckte det var ett bra namn.

Han var så ”på hugget” så det passade bra! Vi åkte över till Norge i mitten av mars och hämtade honom. Resan hem gick jättebra. Inte något krångel alls. Han låg mest och sov på en filt på golvet framför passagerarsätet. Ulex, vår schäfer, tog honom till sitt hjärta på en gång och de har verkligen blivit jättebra kompisar. De sover till och med tillsammans!

Nu i sommar åker vi upp till Rödøy igen och då ska vi ha en syskonträff. Då ska Rörek och hans bror få träffas igen. Vi och Ove´s stora familj har nu på detta sätt också blivit lite av släkt med varandra efter 12 års utebliven kontakt! Idag blev Rörek 5 månader gammal!

Alvesta 2010-06-25 **Olle Mårtensson och Susanne Gunnarsson.**

